

ความเมตตาสำหรับคริสต์มาส

“ให้พวกเขากินอาหารกลางวันของหนูได้เลยค่ะ” เธอพูด

โดย ไดอาน่า เอเวลิน นิลสัน
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ญี่ปุ่น

อาคาริช่วยมิโอริน้องสาวของเธอนำเซตเรื่องราวการประสูติออกมาตั้ง เธอชอบเตรียมรับคริสต์มาส

รูปปั้นพระกุมารเยซูทรงเอื้อมพระหัตถ์จากรางหญ้าพร้อมรอยยิ้มบนพระพักตร์พระองค์ อาคาริยิ้มเช่นกัน นี่ทำให้เธอคิดว่าพระเยซูทรงรักเธอมาก คนมากมายในญี่ปุ่นไม่ได้เฉลิมฉลองการประสูติของพระเยซูคริสต์เหมือนครอบครัวของอาคาริ แต่พวกเขายังคงให้ของขวัญและใช้เวลากับครอบครัวช่วงคริสต์มาส

เสียงโทรศัพท์ที่คุณพ่อตั้ง ท่านรับสายคุยครู่หนึ่ง “ขอบคุณที่เตือนนะครับ” ท่านพูด “แล้วพบกันเช้าวันคริสต์มาสครับ” ท่านวางโทรศัพท์

“คุณพ่อจะไปทำโครงการบำเพ็ญประโยชน์หรือคะ?” อาคาริถาม

“ใช่ครับ” คุณพ่อบอก “พ่อจะไปโตเกียวเพื่อช่วยแจกอาหารให้คนไร้บ้าน บางคนในวอร์ดของเราช่วยเหลือทุกปี”

“ครั้งนี้หนูขอไปด้วยได้ไหมคะ?” อาคาริถาม

“ได้สิ!” คุณพ่อบอก “มิโอริมาดูด้วยก็ได้นะ”

เช้าวันคริสต์มาส ครอบครัวของอาคาริตื่นแต่เข้ามาเปิดของขวัญ อาคาริชอบของขวัญของเธอ! เธอตื่นเต้นที่จะได้เล่นที่หลัง

คุณแม่จัดอาหารกลางวันให้ทุกคนและกอดลาพวกเขา จากนั้นอาคาริ คุณพ่อ และมิโอรินั่งขึ้นรถไฟ

เมื่อรถไฟมาถึงโตเกียว คุณพ่อพาอาคาริและมิโอรินั่งรถไฟขึ้นสถานีที่มีคนแน่นและคนมากมาย

“คนเหล่านี้คือคนที่เรารับใช้” คุณพ่อบอก “พวกเขามีไม่มาก และการมีอาหารในช่วงคริสต์มาสจะเป็นพรแก่พวกเขา”

คนกลุ่มหนึ่งวางขนมปัง ชามก๋วยเตี๋ยว และขนมหวานไว้บนโต๊ะ อาคาริเห็นเด็กบางคนที่ยังอายเท่าเธอช่วยทำด้วย

“คนทั้งหมดนี้มาจากโบสถ์ของเราหรือคะ?”

อาคาริถามคุณพ่อ

“ไม่ใช่ทุกคน” คุณพ่อบอก “เยี่ยมไปเลยใช้ไหม ที่มีหลายคนต้องการช่วย?”

อาคาริ มิโอริน และคุณพ่อนำอาหารใส่กล่อง จากนั้นพวกเขาช่วยแจกกล่องให้คนที่มาต่อแถว “สุขสันต์คริสต์มาส” อาคาริทักแต่ละคน

ไม่นานกล่องก็หมด แต่ยังมีคนต่อแถวรออาหาร! คุณพ่อขมวดคิ้ว “พ่อคิดว่าเรามีไม่พอ” ท่านหันไปหาผู้คนที่รออยู่ “พ่อเสียใจ เราไม่มีอาหารเหลือแล้ว”

อาคาริไม่ต้องการให้คนเหล่านั้นกลับไปโดยไม่มีอาหาร มีบางอย่างที่เธอทำได้หรือไม?

“ให้พวกเขากินอาหารกลางวันของหนูได้เลยค่ะ” เธอพูด

“เป็นความคิดที่ดี!” คุณพ่อบอก “เราทุกคนแบ่งอาหารกลางวันกันเถอะ” ผู้ช่วยเหลือคนอื่นๆ พยักหน้า พวกเขา นำอาหารกลางวันเตรียมไว้สำหรับตนเองออกมา

ทุกคนในแถว

ได้อาหาร

มาบ้าง!

อาคาริหิวนิดหน่อย แต่นั่นไม่เป็นไร คนในสวนสาธารณะต้องการอาหารมากกว่าเธอ

“พ่อภูมิใจในตัวลูก” คุณพ่อพูดระหว่างนั่งรถไฟกลับบ้าน “ดีมากเลยนะที่ลูกแบ่งอาหารของลูก”

“นั่นคือสิ่งที่พระเยซูจะทรงทำค่ะ” อาคาริกล่าว อาคาริรู้สึกอบอุ่นและมีความสุขในใจตลอดทั้งวัน ไม่ใช่แค่เพราะเป็นคริสต์มาส! แต่เธอดีใจที่ได้แบ่งปันความรักของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ●

อาคาริทำอะไรเพื่อเป็นเหมือนพระเยซู?

ภาพประกอบโดย ออมนภา โชติยะ